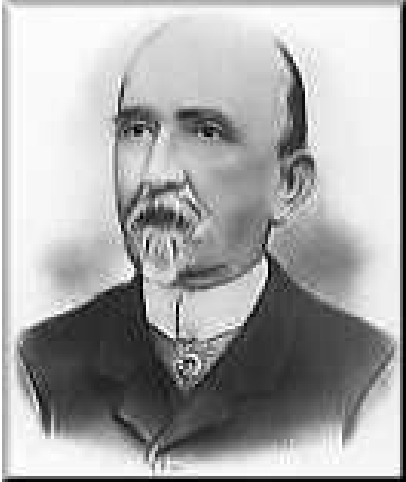

Carlo Collodi (1826-1890), Tatăl lui Pinocchio

Carlo Collodi este bine cunoscutul pseudonim al scriitorului și jurnalistului italian Carlo Lorenzini, "tatăl" lui Pinocchio. Carlo s-a născut la Florența în anul 1826 și a trăit în acest superb oraș toscan până în anul 1890.

Până la vârsta de 17 ani, Carlo a fost elevul mai multor școli conduse de ordine călugărești catolice și a adunat acolo variate cunoștințe literare și o foarte bună cultură muzicală. Cultura lui a fost perfecționată prin frecventarea cercurilor literare și prin călătorii numeroase. În vremea copilăriei lui Marele Ducat al Toscanei era încă sub stăpânirea

Imperiului austriac, dar el a avut privilegiul să trăiască anii Revoluției de la 1848, ai eliberării și unificării Italiei, ai formării națiunii italiene.

Activitatea lui de scriitor a început la vârsta de 20 de ani abia împliniți, scriind recenzii pentru catalogul unui important librar florentin. Această activitate a fost urmată curând de recenziile articolelor pentru periodicul "L' Italia Musicale" (Italia Muzicală), una dintre revistele de specialitate cele mai importante din Italia acelor vremuri. Ca jurnalist el a crescut în faimă doar în câțiva ani, contribuind la o mare varietate de periodice de pe întreg întinsul Italiei și prin conducerea sau chiar fondarea unor ziare importante. Un astfel de jurnal a fost "Il lampione", care a fost închis de cenzură după evenimentele din anul 1848, dar a reînceput să apară după 11 ani, cu ocazia plebiscitului pentru unirea cu Piemontului, un act care a prefigurat unificarea Italiei.

În anii 1850, Carlo Lorenzini și extins preocupările de jurnalist cu cele de autor dramatic și scriitor, dând o atenție deosebită dezvoltării operei și dramei. Anul 1856 a marcat prima utilizare a pseudonimului Carlo Collodi, pe care îl va adopta definitiv pentru semnarea cărților sale în anii 1870 și 1880. Collodi este un sat între Lucca și Pistoia unde iubita lui mamă Angela Orzali s-a născut și a trăit înainte de căsătorie și unde Carlo probabil a stat de mai multe ori în copilărie.

Carlo Collodi a început să scrie cărți pentru copii în anul 1876, odată cu publicarea culegerii "I racconti delle fate" ("Povestirile zânelor"), o excelentă traducere de basme literare franțuzești, după Charles Perrault, Madame Leprince de Beaumont, Madame D' Aulnoiy.

Această carte a fost urmată de o serie de cărți special concepute pentru uz școlar, în care basmul se împletea cu prezentarea cunoștințelor de bază, o formulă care era destul de populară în acele vremuri și pe care Carlo Lorenzini a interpretat-o cu o deosebită putere a imaginației și cu deosebită măiestrie scriitoricească. Lucrări precum "Giannettino" ("Ionel"), "Minuzzolo" ("Micuțul"), "L'Abbaco di Giannettino" ("Socotitoarea lui Ionel"), "La Grammatica di Giannettino" ("Gramatica lui Ionel"), "Il Viaggio per l' Italia di Giannettino" ("Călătoria lui Ionel prin Italia") și "La Lanterna Magica di Giannettino" ("Lanternă fermecată a lui Ionel") l-au transformat într-un autor de referință pentru sistemul educațional al nou stabilitului stat italian.

În anul 1881 a început să contribuie regulat la una dintre primele reviste pentru copii din Italia, "Ziarul pentru copii" ("Il giornale per I bambini"), care în primul număr a publicat primul episod din "Aventurile lui Pinocchio", care erau intitulate la vremea aceea "Storia di un burattino" ("Povestea lui Burattino"). Alte povești au apărut în același periodic, cum ar fi "Pipì, o lo scimiotino color di rosa" ("Pipi, sau maimuțelul de culoarea trandafirului"), care este o continuare a poveștii lui Pinocchio, dar cu un ton gingaș de autopersiflaare; aceste povestiri au fost mai târziu adunate în cartea "Storie allegre" ("Povești vesele") din anul 1887.

Carlo Collodi a murit subit la Florența în 1890 și a fost înmormântat în cimitirul eroilor al orașelului San Miniato la Monte. Toate lucrările lui au fost donate de familiei Bibliotecii Naționale Centrale din Florența, unde sunt păstrate și în zilele noastre. Dacă numele lui a fost la început remarcat mai ales pentru contribuția sa ca jurnalist și ca autor de manuale școlare, succesul mondial al cărții scrise doar pentru amuzament "Aventurile lui Pinocchio" a dat faimă și celebritate autorului toscan.

Cunoscuta poveste a fost tradusă în zeci de limbi, a cunoscut adaptări făcute de scriitori celebri cum ar fi Alexei Tolstoi și numeroase ecranizări, mai ales de desene animate.